

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΚΕΙΜΕΝΩΝ 21 -50

Εισάγονται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο:

- **ut**, όταν είναι καταφατικές
- **ut non / ut nemo / ut nihil**
(ή κάποια άλλη αρνητική λέξη),
όταν είναι αρνητικές

+ Υποτακτική (δυνητική):
το αποτέλεσμα θεωρείται
υποκειμενική κατάσταση

Λειτουργούν συντακτικά ως επιρρηματικοί προσδιορισμοί του αποτελέσματος στο ρήμα της πρότασης εξάρτησης, που συνήθως είναι η κύρια πρόταση.

Ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων:

υποτακτική Ενεστώτα από ρήμα αρκτικού χρόνου
υποτακτική Παρατατικού από ρήμα ιστορικού
χρόνου.

Το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

Στην κύρια πρόταση προηγούνται συνήθως επιρρήματα τροπικά ή ποσοτικά (sic, ita, tam) ή αντωνυμίες (talīs, tantus) από τα οποία προεξάγεται η συμπερασματική πρόταση που ακολουθεί.

Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις επιρρηματικές συμπερασματικές προτάσεις.

1. Arria funus ita paravit, *ut ignoraretur a marito* (23): δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο ρήμα της κύριας (paravit). Εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική. Εκφέρεται με (δυνητική) υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, χρόνου παρατατικού (*ignoraretur*) γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (paravit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, καθώς το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Η δευτερεύουσα συμπερασματική προεξάγεται από το τροπικό επίρρημα *ita* της κύριας πρότασης.

2. tanto dolore Aesopus est adfectus, *ut nihil ei gratius possit esse...*(28)

3. In eum locum res deducta est, *ut... salvi esse nequeamus*. (37)

4. Tantus furor omnes invaserat, *ut pugnare cuperent*. (37)

5. Ea victores ferociores reddit, *ut ... necessitate esse cogantur*. (37)

6. ... exitus tales sunt semper, *ut non solum ea fiant...sed etiam ut victor obsequatur iis...* (37)

7. In hoc... me traxit, *ut primum exsulem deinde hostem te viderem?*(43)